

M
2023
devetdnevica

Devetdnevnica v pripravi na praznik Marije Pomočnice 2023

Slovensko izdajo pripravil in uredil Marko Suhoveršnik

Urednik: Pierluigi Lanotte

Besedila: Bruno Ferrero, Paolo Carlotti, Jose Luis Munoz

Komentar: Ángel Fernández Artime, vrhovni predstojnik salezijancev

Grafično oblikovanje: Pierluigi Lanotte

Ilustracije: Roberta Fucci

IMEComunicazione srl

15
maj

Marija,
žena
kruha

MARIJA, ŽENA KRUHA

Kruh je znamenje, polno pomena: hkrati je znamenje vseh človekovih potreb in znamenje Božjega odrešenja. Marija uteleša in razume potrebo vsakega človeka. Po njej prihaja na naš svet Jezus, njen Sin, naše edino odrešenje in je s svojo Materjo kruh, ki se nenehno deli za srečo vseh in vsakega posebej.

Beseda vrhovnega predstojnika

Ko evangelist Luka piše o Jezusovem rojstvu, trikrat ponovi zapis besede »jasli«. Ta vidni namig nakazuje, da želi Jezusa predstaviti kot hrano sveta že od njegovega začetka.

Jasli, namenjene živalim, postanejo simboličen kraj, kamor je položen kruh za ljudi. Marija, prinašalka kruha, je svojo vlogo razumela od trenutka, ko je prišla v mesto Betlehem, ki pomeni »hiša kruha«.

V noči Jezusovega rojstva Marija uporabi jasli kot košaro za hrano ter s tem napove Jezusovo dejanje pri zadnji večerji, ko je vse povabil, naj vzamejo in jedo njegovo telo, darovano zanje.

Marija ni samo prinašalka duhovnega kruha, ampak tudi materialnega, ko se trudi, da miza njene hiše nikoli ni prazna. Povzdignimo molitev, naj Marija posreduje za pravično razdelitev kruha, da noben njen otrok ne bo ostal brez njega.

Zgodba: Žena, ki je dišala po kruhu

V daljnem mestu se je revna vdova preživljala tako, da je služila bogati in skrivnostni dami, ki je živela sama v mračni vili, na pol skriti v osrčju gozda. Dobra vdova je velikodušno in natančno opravljala svoje delo. Nekega dne ji je gospa nepričakovano podarila darilo: izjemen prstan.

»Če ta prstan na prstu dvakrat zavrtiš, se lahko spremeniš v karkoli si želiš,« ji je pojasnila nenavadna gospa. Vdova se za to ni veliko menila, a ko je pokrajino zajela strašna lakota, se je spomnila na prstan. Dvakrat ga je zavrtela na prstu in spremenila se je v veličastnega jastreba z ostrimi perutmi. Odločila se je, da bo poletela, dokler ne bo našla zemlje, ki bi lahko zagotovila preživetje njenemu sinu in sosedom. Letela je, dokler ji niso pošle moči, nato pa se je žalostna vrnila domov. Lakota je prizadela vse dežele kraljestva. Izhoda ni bilo za nikogar.

Toda žena se ni vdala. Dvakrat je zasukala prstan in spremenila se je v ogromen, dišeč hlebec kruha. Ko je njen sin prišel domov in zagledal hlebec kruha, je začel krepko jesti.

Bil je samo kruh, a čudovito nasiten. Medtem ko ga je hlastno žvečil, je zagledal mimoidočega soseda, s katerim je imel veliko nesoglasij in mu je vzbujal odpor.

Želel se mu je izogniti, toda srčni vzgib ga je upognil, da ga je povabil in z njim delil ta čudoviti kruh. Beseda se je razširila in ljudje so se zgrinjali iz vseh koncev pokrajine: veliki in majhni, mladi in stari, revni, bolni in zdravi, obupani in nemirni.

Zdelo se je, da hlebca kruha ne bo nikoli zmanjkalo. Ni le odpravil lakote, ampak je vлил vedrino in željo po miru, dobroti in zdravju telesa. Tisti, ki so bili sovražniki, so se pobotali in tisti, ki so prej hodili drug mimo drugega, so se prisrčno nasmehnil.

Vsak večer se je zadnja drobtinica kruha spet spremenila v velikodušno vdovo, vsako jutro je žena znova postala velikanski dišeč in okusen hlebec kruha, ki je nahranil telo in duha prebivalcev.

Tako je trajalo do nove žetve. Ta dan so pripravili velik praznik. Seveda je sodelovala tudi vdova. Vsak, ki se ji je približal, je doživel nenavaden občutek: dišala po sveže pečenem kruhu.

Izročitev Mariji

Sveta Marija, žena kruha,
izkusila si revščino Nazareta
in v znoju svojega dela hranila Jezusa.

Pokaži nam smisel uboštva
in nam pomagaj, da bomo slišali krike ubogih.
Nauči nas, da naš kruh ni dovolj za srečo
in da le živi kruh, ki je prišel iz nebes, nasiti dušo.

16
maj

Marija.
žena
delavnosti

MARIJA, ŽENA VSAKDANA

Marija je žena vsakdana, žena rednega življenja. Žena, ki postane mati, mati, ki vidi svojega sina po krivici umreti, ga vidi vstati in v molitvi skupaj z učenci pričakuje njegovega Duha. Marija s svojo navzočnostjo, polno ljubezni in smisla, polepša vsakdanje življenje: zdi se, da vse ostaja isto, a z njeno nežnostjo vse postaja novo.

Beseda vrhovnega predstojnika

»Marija, žena vsakdana: skupno življenje Božje stvaritve.«

Neverjetno je, kako je lahko življenje Jezusove matere Marije in njena življenjska izkušnja blizu izkušnji katerega koli navadnega človeka.

V četrtem odstavku odloka drugega vatikanskega koncila O apostolatu laikov beremo, da je »Marija živela vsem skupno življenje na zemlji, polno družinskih skrbi in dela«.

Marijinega življenja niso zaznamovali le trenutki navdušenja in Božjega občestva, ampak tudi vsakodnevni napori in težave, ki so skupne vsakemu človeku. Marija je živela normalno življenje z vsemi težavami, ki jih le-to prinaša. Tudi ona je zbolela, imela ekonomske težave in težave v odnosih ter se prilagajala vsakdanjemu življenju.

Vendar se Marija kljub težavam ni pustila premagati vsakodnevnih rutini. Ob družinskih skrbeh in molitvi je bila pozorna na potrebe drugih. Tudi ko reči niso šle dobro, ni obupala, ampak je našla moč za nadaljevanje.

Marijino življenje nas uči, da lahko tudi v naporih in vsakodnevnih navadah najdemo Božjo navzočnost in moč za naprej. Ne smemo podcenjevati svojega vsakdanjega življenja, ampak se naučimo ceniti lepoto običajnega in preprostega življenja, kot je življenje Marije, žene vsakdana.

Zgodba: Iz -rednost

Po preprostem in mirnem življenju je neka žena umrla in se takoj znašla v dolgi in zelo urejeni procesiji ljudi, ki so se počasi pomikali proti Najvišjemu sodniku.

Ko se je bližala cilju, je vse bolj razločno slišala Gospodove besede. Tako je slišala, da je Gospod nekomu dejal: »Rešil si me, ko sem ležal poškodovan na avtocesti in me odpeljal v bolnišnico, vstopi v moj raj!«

Nato drugemu: »Vdovi si dal brezobrestno posojilo, pridi in prejmi večno nagrado!« In še enkrat: »Brezplačno si opravil težke kirurške operacije in mnogim pomagal povrniti upanje, vstopi v moje kraljestvo!« In tako naprej. Ubogo žensko je zagrabil strah, saj se kljub trudu ni mogla spomniti, da bi v življenju naredila kaj izjemnega. Poskušala je zapustiti vrsto, da bi si lahko kaj domislila, a je bilo popolnoma nemogoče: nasmejani, a odločni angel ji ni dovolil zapustiti dolge vrste.

Z razbijajočim srcem in velikim strahom je stopila pred Gospoda. Takoj je občutila njegov nasmeh, ki jo je preplaval.

»Zlikala si vse moje srajce ... Vstopi v mojo srečo!«

Včasih si je tako težko predstavljati, kako je lahko nekaj izrednega nekaj običajnega.

Izročitev Mariji

Sveta Marija, žena vsakdana,
za trenutek si upamo sneti tvoj sijaj,
da lahko vidimo, kako lepa si brez njega.

Sveta Marija, žena vsakdana,
v vsej globini svoje naravne ženskosti si izkusila
radost brez zlobe, grenkobo brez obupa, odhod brez vrnitve.

Sveta Marija, žena vsakdana,
uči nas razmišljati o vsakdanjem življenju
kot o gradbišču, kjer se gradi zgodovina odrešenja.

Vrni se ter neopazno hodi z nami,
o izredno bitje, zaljubljeno v normalnost,
ki si pred kronanjem za nebeško kraljico
okušala prah naše revne dežele.

17

maj

Marija.
žena
redkih
besed

MARIJA, ŽENA REDKIH BESED

Marija ni žena velikih in lepih besed, ki ima pomembnejše reči kot le skrb za svojo podobo in prepoznavnost. Njena osebnost se ne izčrpava v tem, kar se zdi, ampak živi od tega, kar je v resnici. Ve, da mora gojiti pristnost in globino svoje ljubezni do Božjega Sina ter do vsake sestre in brata, sedanjega in bodočega. Ve, da se ljubezen, ki vzklije, sama širi in najde pristen način, da postane vidna.

Beseda vrhovnega predstojnika

Predvsem prava žena.

Tako kot Antonija, Jožefova punca, ki se še vedno ne more poročiti, saj sta oba brezposelna.

Tako kot Angela, stara mestna frizerka, ki srečno živi s svojim možem.

Tako kot Izabela, Leova vdova, ki je pred mesecem umrl v brodolomu in jo pustil samo s tremi otroki.

Kot Roza, redovnica, ki dela med odvisniki v zavetišču.

Prava žena, ki je kot milo in voda. Brez duhovnih zvijač. Žena, ki ji je Bog želel skrojiti poročno obleko: »Ogrnjena s soncem, in luna pod njenimi nogami, na njeni glavi pa venec dvanajstih zvezd.«

Prava žena, predvsem pa redkobesedna.

Ne zato, ker bi bila sramežljiva kot Rebeka, ki je vedno tiho zaradi strahu pred napako.

Ne zato, ker bi bila neodločna kot Daniela, ki sistematično obupa v vsaki razpravi z možem in ta vedno dokaže, da ima prav.

Je žena redkih besed, saj se predaja Besedi, sestavljeni iz enozložnih besed, hitrih kot »da«, ali se ji popolnoma prepušča kot »amen«. V njej je vse molitev. Naj nas spremlja v našem revnem življenju na poti posta besed. Vešči smo, da z besedami skrijemo svoje misli, namesto da bi jih razkrili. Izgubili smo okus za preprostost.

Zgodba: Roke

V Herodovem času so angeli v noči, ko se je rodil Jezus rodil, ponesli veselo novico pastirjem.

Betlehemeski pastirji so po oznanilu angelov stlačili najboljše izdelke svojih rok v svoje bisage, dišeče sire, med, mleko in sladkarije ter se odpravili na pot, da bi jih darovali novorojenemu kralju kraljev.

Radovedni in živahni pastirček, ki ga je prebudil nemir, se je odpravil s pastirji. Čez čas je ugotovil, da je edini s praznimi rokami, tudi zato, ker ni imel ničesar, razen svoje uboge obleke. Niti čevljev ni imel. Počutil se je zelo nelagodno in je malodušno hodil za skupino pastirjev.

Ko so prispeli na kraj, ki so ga nakazali angeli, so se zgrnili okoli Jožefa in Marije, ki je zibala dete.

Pastirček je smuknil med nogami pastirjev, se približal Mariji ter opazoval prizor s široko odprtimi očmi in usti. Pastirji so se vrstili, da bi Mariji izročili svoje darove. Marija je imela v naročju novorojenčka, zato je le stežka prevzemala darove. Nato je z nasmehom deteta Jezusa zaupala pastirčku, ki je stal

ob njej. Deček je razprl roke in z vso srečo tega sveta sprejel malo štručko, ki je mirno spala.

Tako je pastirček, ki je mislil, da nima kaj darovati, dal Jezusu toplino in oporo svojih rok. V tisti sveti noči, ko je nemogoče postalo mogoče, so njegove roke postale prestol Najvišjega. Pastirček, ki ni imel ničesar, niti čevljev, je na rokah ob svojem srcu držal Božji dar človeštvu.

Izročitev Mariji

Sveta Marija, simbol zatiranega ženskega sveta, prosimo za vse ženske na zemlji.

Doživela si osamljenost, ponižanje in bolečino, vendar si ohranila ženski ponos, ki je navdihnil svobodo.

Daj, da ženske pred trpljenjem vseh vrst ne upognejo hrbta, temveč ostanejo močne.

Pomagaj nam najti pravo pot iz nadvlade novih zatiralcev in nas reši seksizma, ki pogosto popači tvojo podobo.

Pomagaj nam slediti življenju s kategorijami ženskosti in obvaruj novo človeštvo pred lažnimi osvoboditvami.

18
maj

Marija,
žena
ljubezni

MARIJA, ŽENA LJUBEZNI

Marija je žena, popolnoma zaljubljena v pravo Ljubezen. Z vsem bitjem in veseljem je vse svoje življenje posvetila Ljubezni, ki si popolnoma zasluži to ime in zaplesala ples življenja. Ob pogledu nanjo moremo ločiti ljubezen od njenih ponaredkov in zbistrimo jasne ideje na pomembnih področjih lastnega življenja.

Besede vrhovnega predstojnika

I love you. Je t'aime. Te quiero. Skratka, ljubim te.

Ne vem, ali so v Marijinem času uporabljali ista sporočila ljubezni, nežna kot izlivi in hitra kot grafiti, ki jih današnja dekleta prikrito gravirajo na stene ali rišejo na barvne nahrbtnike svojih sošolcev.

Tudi Marija je doživela to čudovito obdobje bivanja, sestavljeno iz začudenja in solz, močnih čustev in dvomov, nežnosti in treme. Tudi ona je uživala v veselju srečanj, pričakovanju praznikov, vzgibih prijateljstva, vznemirjenosti plesa, sreči ob novi obleki.

Dozorela je kot amfora v lončarjevih rokah in vsi so se spraševali o skrivnosti te jasnosti brez žindre in te svežine brez senc.

Nekega večera se je fant z imenom Jožef opogumil in ji dejal: »Marija, ljubim te.« Odgovorila je hitro kot drget: »Tudi jaz.« In v njenih očeh so se zrcalile vse zvezde neba.

Za nas je človeška ljubezen, ki jo doživljamo, kot voda v vodnjaku: zelo bistra, da, vendar z veliko usedlin na dnu. Malenkost je dovolj, da se motno dno

razburka in voda postane temna. Za Marijo to ni veljalo. Nikoli ne bomo mogli razumeti, da Marijina ljubezen ni imela nejasnih usedlin, saj je bila njena ljubezen kot vodnjak brez dna, bila je jasna do samega bistva njene duše.

Zgodba: Kanarček

Nancy se je rodila s hudo boleznijo. Pri devetih letih je že prestala številne kirurške posege, ki so jo prisilili na invalidski voziček. Vsaka operacija je Nancy stala hudega trpljenja, a na njenih ustnicah je vedno cvetel nasmeh.

Njena hiša je bila vedno polna malih prijateljev. Rada je imela sladoleđ, Coca-Colo, plošče in pesmi, ki jih je spremljala s svojim tankim glaskom, se smejala in ploskala z rokami.

Najraje pa je imela veselje drugih. Dala je vse, kar je imela, da bi videla ljudi okoli sebe srečne. Podarila je svojo lutko, kitaro, najljubše knjige, porcelanaste figurice. Vse je darovala z živahno, spontano, nenadno gesto.

Nekega dne je Nancy rotila mamo, naj prinese njenega ljubljenega kanarčka gospe, ki je bila zelo žalostna zaradi smrti ene od njenih ptic.

Ko se je vrnila, je mama našla jokajočo hčerko ob prazni kletki.

»Toda zakaj si ga podarila, če si ga imela tako rada?«

»Oh, mama, prav zato, ker sem ga imela tako rada. Tako sem vso svojo ljubezen podarila stari gospe.«

Izročitev Mariji

Ljubiti, glas glagola umreti, pomeni iti iz sredine.

Izstopiti iz sebe. Dati brez prošnje.

Biti neopazen na meji tišine.

Trpeti pri padcu s tehtnice sebičnosti.

Umakniti se s poti

ob tveganju grožnje miru doma.

Zaželeli srečo drugemu.

Spoštovati njegovo usodo.

In izginiti, ko se zavemo, da motimo njegovo poslanstvo.

Sveta Marija, žena ljubezni, nauči nas ljubiti.

19
maj

Marija.
žena
odločnosti

MARIJA, ŽENA ODLOČNOSTI

Marija je žena na strani ubogih, zavrženih in najmanjših: to je njena odlična prednost. Vedno jih sprejme brez pogojev ter se brez zadržkov in brez kompromisov postavi njim v obrambo. To so njeni najljubši sinovi in hčere. To je njena naravna usmeritev in v srcu ne more drugače: revna je z revnimi, v tem je njena sreča.

Besede vrhovnega predstojnika

Marija ni bila nevtralna, neuvrščena, temveč se je postavila na stran ubogih, ponižanih in diskriminiranih ljudi vseh časov, kot beremo v Magnifikatu, skratka vseh tistih, ki v očeh zgodovine nič ne veljajo.

Ne gre za politično, temveč preroško izbiro, ki presega zahteve zemeljske pravičnosti. Marija se postavi na stran poražene skupine in je kot vihrajoča zastava iz cunj bednih namesto sijoča zastava vladarjev. Povzdiguje Božje usmiljenje in razodeva moč Najvišjega v obrambi ponižnih, razkropi ponosne in lačne napolnjuje z dobrotami. Marijine postavitve na stran ubogih ne smemo razumeti kot diskriminacijo prevzetnih, ošabnih in brezsrčnih, temveč kot jasno izbiro brez polovičarskih ukrepov.

Marija upa, da bodo vsi, zatirani in zatiralci, vsi njeni otroci, ko bodo razrešili konflikte, postali bratje in končno našli svojo osvoboditev.

Ne gre torej za razredno izbiro, temveč za univerzalno izbiro, ki presega inte-

rese skupine. Marija ne popušča zlorabam porednih otrok, ampak se zavzema za pravičnejši in bratski svet.

Zgodba: Tudi mi smo na dnu sveta

Draga Jezusova mati, ne vem, kam bo odneslo to moje pismo, pritrjeno na balon. Ne vem, kam ga bo veter odnesel. Upam, da ga odnese daleč, kjer bodo izvedeli, da obstajamo tudi mi na dnu sveta. Videl sem samo morje in galebe in dejali so mi, da je svet večji od morja. Bojim se, da nas je Bog pozabil, ker smo predaletč. Kdor najde to moje pismo, naj obvesti Boga, da smo tudi mi na dnu sveta.

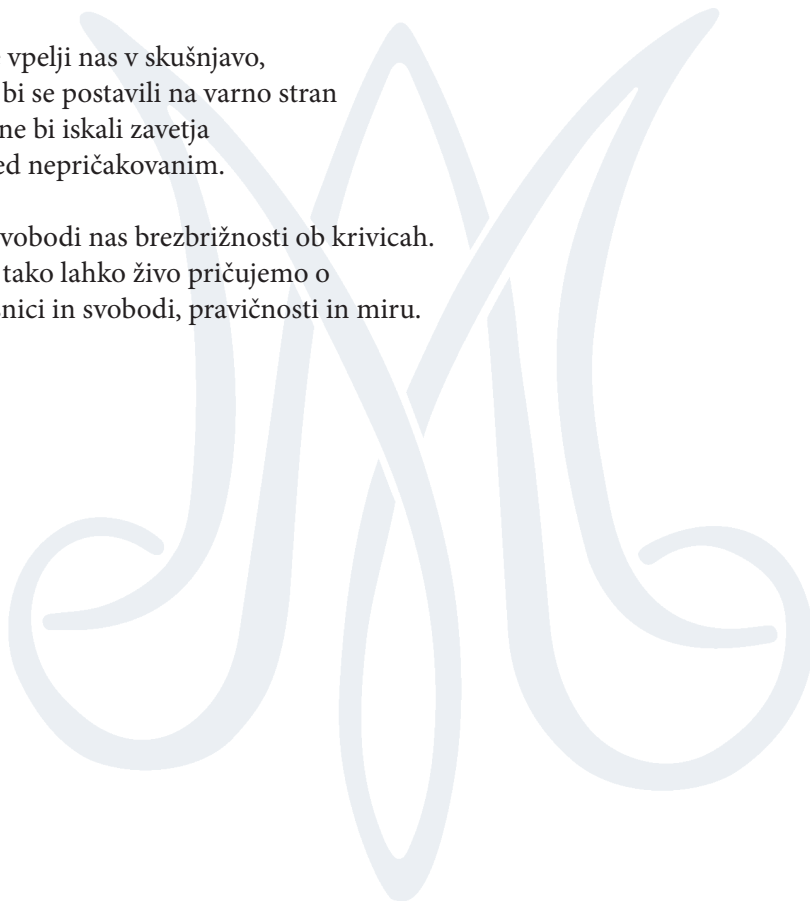
Izročitev Mariji

Sveta Marija, žena odločnosti,
kako daleč smo od tvoje logike!
Zaupala si Bogu in kot on
vse stavila na uboge,
se jim pridružila in je izbira
revščine postala najjasnejši pokazatelj
tvoje popolne vdanosti Njemu.

Sveta Marija, žena odločnosti,
varuj nas pred skušnjavo,
da bi služili dvema gospodarjema.

Ne vpelji nas v skušnjava,
da bi se postavili na varno stran
in ne bi iskali zavetja
pred nepričakovanim.

Osvobodi nas brezbržnosti ob krivicah.
Le tako lahko živo pričujemo o
resnici in svobodi, pravičnosti in miru.

20
maj

Marija.
žena
poguma

MARIJA, ŽENA POGUMA

Marijin pogum izhaja iz tega, da je mati. Matere ne more ne skrbeti za svoje hčere in sinove. Nič je ne ustavi, nobena ovira ali stiska je ne prestraši, nobena gesta ni neuporabna, da bi zagotovila prisotnost, tudi tiho in polno pričakovanja, kot ob vznožju vsakega križa, ki ji pride naproti.

Beseda vrhovnega predstojnika

Marija, Jezusova mati, je zaradi svoje neverjetne trdnosti postala simbol »mater poguma« vseh časov. Tudi sama se je v življenju soočila s številnimi strahovi, kot so strah pred nerazumevanjem, pred hudobnostjo ljudi, pred neuspehom, strah za Jožefovo zdravje in Jezusovo usodo ali strah pred osamljenostjo.

»Mariji strahov« bi lahko postavili svetišče, kjer bi vsak našel zatočišče in moč za soočenje s svojimi strahovi.

Kljub vsem svojim strahovom se Marija nikoli ni vdala, ampak se je vedno odločno odzvala in premagala težave brez primere. Od nelagodnega poroda v hlevski porodnišnici do grenkobe dneva, ko je pogumno stopila pod sinov križ. Marijino življenje je prevečala težka preizkušnja, zaznamovana z Božjim molkom, vendar je vedno našla moč, da je nadaljevala, znova odkrila zaupanje v Boga in v njegovo stalno navzočnost. Njena izkušnja je zgled poguma in zaupanja za vse nas, ki lahko najdemo zatočišče pri »Mariji poguma« ter z odločnostjo in zaupanjem premagujemo svoje strahove.

Zgodba: *Dvakrat sem se rodil*

Vsak se rodi samo enkrat. Jaz sem se rodil dvakrat.

To je zgodba o strašnih časih druge svetovne vojne. Moja družina je bila mirna družina judovskega porekla, a kot že velikokrat v zgodovini, so Jude, kot smo mi, začeli preganjati in voditi v nacistična taborišča. Odhod v taborišče je bil smrtna obsodba. Imel sem komaj 19 let, ko so nekega dne vojaki vdrli v našo hišo. Ni bilo časa, da bi kaj vzeli. Tisti moški so nas odgnali in po mučnem maršu smo se v dežju znašli v vrsti pred tovornjakom, prenapolnjenim z ljudmi, kot smo bili mi, premraženi in nemočni ob tolikšnem nasilju. Odpeljali nas bodo v koncentracijsko taborišče skupaj s številnimi drugimi Judi. Strah v zraku je bil očiten in vsi smo vedeli, da je smrt edina stvar, ki nas čaka. Moja mama je stekla za tovornjakom, ki nas je odpeljal. Nenavadno je, da je niso aretirali. Objela sva se z očmi ljubezni in obupa.

Nenadoma je stopila naprej in me zamenjala. Njena odločnost in pogum sta me povsem prevzela. Nisem mogel verjeti, da se je odločila žrtvovati svoje življenje, da bi rešila moje.

Tudi če je minilo 80 let, ne bom nikoli pozabil njenih zadnjih besed in pogleda ob slovesu. Dejala mi je: »Dovolj dolgo sem živela. Ti moraš še živeti, ker si mlad.« Veliko otrok se rodi le enkrat. Tisti dan mi je ista mati drugič podarila življenje.

Izročitev Mariji

Sveta Marija, žena poguma,
nisi se vdala v usodo.

Borila si se. Soočila si se z ovirami.

Odzvala si se na osebne težave
in se uprla družbenim krivicam svojega časa.

Sveta Marija, žena poguma,
ki si v treh urah muke pod križem
srkala nadloge vseh mater zemlje,
podaj nam nekaj svoje moči.

Ti, simbol žene, odporne na logiko nasilja,
vodi nas po pot »mater poguma«,
da bomo prekinili kodeks molka zamolčanih krivic.

Pomagaj nam nositi breme vsakodnevnih stisk,
ne z obupano dušo, temveč z vedrino zavedanja,
da nas varuje Božja dlan.

Potolaženi s tvojim dihom te bomo klicali
z najstarejšo molitvijo, napisano tebi v čast:
»Pod tvoje varstvo pribežimo, o sveta božja Porodnica,
ne zavrzi naših prošenj v naših potrebah,
temveč reši nas vselej vseh nevarnosti,
o častitljiva in blagoslovljena Devica,
naša gospa, naša srednica, naša besednica!«

21
maj

Marija,
žena
molka

MARIJA, ŽENA MOLKA

Marija je vsa v Bogu zasidrana žena, a ne ločena od ljudi, njihovih življenj in zgodovine. Je žena molka, ker je v stalnem in prijetnem poslušanju Božje besede in besed ljudi. Njen molk ji omogoča, da prisluhne in med številnimi besedami razbere tiste, ki so zares pomembne.

Beseda vrhovnega predstojnika

Zakaj je Marija žena molka?

Prvič zato, ker je redkobesedna. V evangeliju spregovori le štirikrat: ob angelovem oznanilu, ko zapoje Magnifikat, ko najde Jezusa v templju in v Galilejski Kani, ko svatovskim služabnikom priporoči, naj poslušajo edino besedo, ki šteje. Nato za vedno umolkne.

Toda njen molk ni le odsotnost besed. Ni praznina hrupa. Niti ni rezultat kake posebne trezne askeze. Namesto tega je njen molk teološki ovoj navzočnosti. Lupina polnosti. Maternica, ki hrani Besedo.

Ena zadnjih vrstic v Pismu Rimljanom nam ponuja razlago Marijinega molka. Govori o Jezusu Kristusu kot o »razodetju skrivnosti, ki je bila zamolčana skozi večne čase«. Kristus, neizrečena skrivnost. Skrit. Skrivnost. Dobesedno: zaviti v molk.

Z drugimi besedami: Božja beseda je bila v maternici večnosti zavita v molk. Z vstopom v maternico zgodovine ni mogla imeti drugih povelj. In Marija ji je ponudila sama sebe.

Tako je postala zemeljski podaljšek tiste skrivnostne nebeške tišine. Zato se je uveljavila kot simbol tistih, ki želijo ohraniti ljubezenske skrivnosti. Za vse nas, razdejane od hrupa, je ostala tiha skrinjica Besede: »Vse, kar se je zgodilo, shranila v svojem srcu«.

Zgodba: Izkušnja molka

Neki človek je prišel k menihu v samostan. Vprašal ga je:

»Kaj se naučiš iz svojega življenja v tišini?«

Menih je zajemal vodo iz vodnjaka in rekel obiskovalcu: »Poglej v vodnjak! Kaj vidiš?«

Človek je pogledal v vodnjak in odvrnil:

»Nič ne vidim!«

Po določenem času, v katerem je ostal popolnoma miren je menih dejal obiskovalcu:

»Poglej zdaj! Kaj vidiš v vodnjaku?«

Človek je ubogal in odgovoril: »Zdaj se vidim. Zrcalim se v vodi!«

Menih je rekel: »Vidiš, ko potopim vedro, je voda vznemirjena. Sedaj pa je voda mirna. To je izkušnja molka: človek odkrije sam sebe!«

Izročitev Mariji

Sveta Marija, žena molka, popelji nas k izvirom miru.

Sinovi hrupa mislimo, da bomo prikrili negotovost, ki nas muči, z zanašanjem na naše neskončno govorjenje.

Daj nam razumeti, da bo Bog spregovoril šele, ko bomo umolknili.

Sveta Marija, žena molka, sprejmi nas v svojo šolo.
Popelji nas iz tega sejmišča hrupa,
v katerem tvegamo, da bi na robu razpada
omamili sami sebe.

Obvaruj nas hrupa nekoristnih novic,
ki nas delajo gluhe za »dobre novice«.
Daj nam spoznati, da velike stvari
v življenju zorijo le v tišini:
spreobrnjenje, ljubezen, žrtev, smrt.

Še zadnjo stvar te prosimo, draga Mati:
Ti, ki si kot Kristus na križu izkusila molk Boga,
ne zapusti nas v uri preizkušenj.

22
maj

Marija,
žena
našega
casa

MARIJA, ŽENA NAŠEGA ČASA

Marija, ki je svoje življenje živela v polnosti kot dar, je žena za vse čase, tudi našega. Vedno je sodobna, nikoli ne zastara in nikoli ne gre iz mode. Nanjo lahko računamo v naših preizkušnjah, trpljenju in tesnobi. Ker jih je pretrpela sama, je naša učinkovita pomoč in opora.

Besede vihovnega predstojnika

Marija, žena našega časa, želimo te čutiti kot eno izmed nas, v našem domu, ki govoriš naš jezik, naše narečje. Ki si strokovnjakinja za starodavne tradicije in ljudske običaje.

Želimo si jo predstavljati takšno, potopljeno v življenje naše dežele, oblečeno v moderna oblačila, ki nikogar ne prestrašijo. Žena, ki si služi kruh kot vsi drugi, ki parkira svoj avtomobil poleg našega. Žena vseh starosti, s katero se vse ženske počutijo blizu, ne glede na letni čas svojega življenja.

Želimo si jo predstavljati, kako hodi po ulicah in poteh ter se ustavlja, da bi se pogovarjala z drugimi. Jo srečamo na pokopališču, ko polaga rožo svojim dragim pokojnim, ali se na tržnici tudi ona pogaja za ceno. Ko kot vse druge mame čaka pred šolo, da pride njen otrok, da ga zasuje s poljubčki in odpelje domov.

Nočemo te kot slavnega gosta, temveč kot sovaščanko, someščanko, ki deliš težave naše skupnosti in te skrbi slabo počutje, ki pretresa naše kraje.

Marija, želimo te čutiti na ta način. Da si vsa naša!

Zgodba: Mati

Dobri Gospod se je odločil ustvariti ... Mater. Že šest dni se je motal naokoli, ko se je prikazal angel in mu dejal: »S to pa zapravljajš čas, kaj?«

On pa: »Da, toda ali si prebral pogoje za stvarjenje? Biti mora popolnoma pralna, vendar ne plastična ... imeti mora 180 zamenljivih gibljivih delov ... delati kot kavni aparat ... imeti poljub, ki lahko pozdravi vse, od zlomljene noge do razočaranja v ljubezni ... in šest parov rok.«

Angel je zmajal z glavo in nejeverno odvrnil: »Šest parov?«

»Težava niso roke,« je odvrnil dobri Gospod, »temveč trije pari oči, ki jih mora imeti mama.«

»Toliko?« Bog je prikimal. »Par oči, ki bo videl skozi zaprta vrata, ko bo vprašala: 'Kaj počnete tam notri, otroci?' tudi če že ve. Drugi par zadaj na temenu, da vidi, kar ne bi smela videti, a bi morala vedeti. In še en par oči, ki sinu, ki je zašel v težave, tiho reče: 'Razumem in ljubim te'.«

»Gospod,« je rekel angel in se nežno dotaknil njegove roke, »pojdi spat. Jutri je nov ...«

»Ne morem,« je odrezal Gospod. »Skoraj sem končal. Imam stvaritev, ki se pozdravi sama, če je bolna, ki zna pripraviti kosilo za šest iz pol kilograma mletega mesa in ki lahko devetletnega otroka umiri pod tušem.«

Angel je počasi hodil okrog maminega modela in ga radovedno opazoval.

»Prenežna je,« je vzdihnil.

»Toda odporna!«, je goreče odvrnil Gospod. »Pojma nimaš, kaj lahko mati naredi ali prenese.«

»Misliš?«

»Pa ne le to, tudi razum zna dobro uporabljati in sklepati kompromise,« mu je odvrnil Stvarnik. Tedaj se je angel sklonil nad model matere in ji s prstom potegnil po licu. »Tukaj pušča,« je izjavil. »Nič ne pušča,« ga je popravil Gospod. »To je solza.« »In čemu je namenjena?« »Izraža veselje, žalost, razočaranje, bolečino, osamljenost in ponos.« »Ti si pravi genij!« je vzkliknil angel. Z nežno otožnostjo je Bog dodal: »Pravzaprav tega nisem dal sam tja.« Bog ni ustvaril solz. Zakaj jih ustvarjamo sami?

Izročitev Mariji

Sveta Marija, žena naših dni, pridi in prebivaj med nami.

Daj, da te bomo čutili v naših težavah.

Daj nam razumeti, da so skromnost, ponižnost in čistost sadovi v vseh obdobjih naše zgodovine in da spremembe časov niso spremenile notranje sestava nekaterih vrednot,

kot so zastonjskost, poslušnost, zaupanje, nežnost, odpusčanje.

Zato sedi k nam in nam prisluhni, ko ti zaupamo vsakodnevne skrbi, ki obremenjujejo naše sodobno življenje: premajhna plača, utrujenost zaradi stresa, negotovost prihodnosti, strah, da ne bomo uspeli, notranja osamljenost, obraba odnosov, nestabilnost naklonjenosti, težka vzgoja otrok, nezmožnost komuniciranja z najbližjimi, nesmiselna razdrobljenost časa, vrtoglavica skušnjav, žalost padcev, dolgočasje greha ...

Sveta Marija, žena naših dni,

naj začutimo tvojo pomirjujočo navzočnost.

23
maj

Marija,
žena
zadnje ure

MARIJA, ŽENA ZADNJE URE

Kot je bila Marija z nami v vsakem trenutku našega življenja, bo z nami tudi v trenutku naše smrti, kakor jo prosimo ob koncu molitve zdravamarija. V teh trenutkih jo prosimo, naj nam poda roko in nam pomaga vstati, da bi stekli naproti Jezusu, Gospodu našega življenja.

Beseda vrhovnega predstojnika

»Zdaj in ob naši smrtni uri.« Ta vzklik ima velik čustveni naboj. Še posebej, ko Božje ljudstvo ob sončnem zahodu sedi v cerkvenih klopih in z rožnim vencem v rokah moli.

Monotoni zvoki molitve skrivajo neskončno raznolikost neprevedljivih občutkov, za katere se zdi, da potiskajo dušo med časom in večnostjo ali pa se, nasprotno, vračajo v daljno preteklost, polno spominov. Ko se besede ponavljajo, misli polnijo sladke podobe, predvsem tiste »druge matere«, ki je pozimi ob ognju ali poleti pod zvezdami z rožnim vencem v rokah molila: »Sveta Marija, mati Božja ...«.

Zdi se, da molitev, ki se zdi tako preprosta, zares zgosti vso skrivnost življenja, saj nam omogoča, da se obrnemo k njej, ki je »Božja mati« in hkrati »naša mati«. Marije ne prosimo za nič drugega kot za molitev za nas grešnike.

Vendar to ne pomeni, da je prošnja obrabljena, plehka. Nasprotno: predstavlja bistvo vsega, kar si lahko zaželimo. Zato petdesetkrat ponovimo isto hre-

penečo prošnjo: »Zdaj in ob naši smrtni uri«.

Zakaj se molitev zdravamarija tako drastično skrči na eno samo prošnjo? Razloga sta vsaj dva.

V prvi vrsti ima Marija izkušnjo s smrtno uro, saj je osebno izkusila trpljenje in smrt svojega Sina, vrhunec v zgodovini odrešenja. Tisto uro ji je Jezus zaupal svoje učence, ki jih je zastopal Janez, naj jih sprejme za svoje otroke. Od tega trenutka dalje je Marija varuhinja našega zadnjega trenutka življenja in je navzoča v trenutku, ko se vsakdo sreča s svojo večno usodo.

Drugi razlog je v tem, da je čas smrti težak in strašljiv prehod, saj je poln neznanj. Kot bi prečkali viseči most čez vrtince deroče reke. Ta prehod nas navdaja z grozo, saj je edini, ki ga ni mogoče načrtovati. Zato je ta molitev k Mariji tako prizemljena!

Zgodba: Kot pero lahek človek

Angel smrti je nekega dne potrkal na hišo nekega človeka.

»Naprej,« je dejal človek. »Čakal sem te.«

»Nisem prišel klepetat,« je odvrnil angel, »temveč da ti vzamem življenje.«

»In kaj drugega bi mi še lahko vzel?«

»Ne vem. A vsi, h katerim pridem, želijo, da vzamem vse, razen življenja. Ko bi vedel, kaj vse so mi ponujali!«

»Jaz ne. Nimam ti kaj dati. Veselje, ki mi je bilo dano, sem užil. Zabaval sem se, ne da bil to namen mojega življenja. Sitnosti sem jih zaupal vetru. Težave, dvome, skrbi sem zaupal previdnosti. Zemeljske dobrine sem uporabljal le toliko, kolikor sem jih potreboval, kar je bilo več, sem se odrekal. Nasmeh

sem namenil tistim, ki so me prosili. Moje srce je bilo za te, ki sem jih ljubil in so ljubili mene. Svojo dušo sem zaupal Bogu, zato vzemi moje življenje, ker ti drugega nimam ponuditi.«

Angel smrti je človeka dvignil v naročje in ugotovil, da je lahek kot pero. Človeku se je angelov prijem zdel zelo nežen. In Gospod je na stežaj odprl vrata raja, ker je vanj vstopil svetnik.

Izročitev Mariji

Sveta Marija, žena zadnje ure,
ko nas doseže zadnji večer,
stoj ob nas, da se bomo lahko soočili z nočjo.
Reši nas groze brezna.
V našo utrujeno dušo vlij sladkost spanja.
Naj nas smrt vendarle najde žive!

Sveta Marija, žena zadnje ure,
ko pride čas izročitve Očetu, te prosimo,
naj bo tvoja rama naša zadnja blazina,
toplina tvojega obraza luč v zadnjem trenutku življenja.

Sveta Marija, žena zadnje ure,
pripravi nas na veliko pot
in bodi nam zaščitnica.

DON BOSKO